

νων συμβάσεων, καὶ ἤνοιγε τὴν ὁδὸν εἰς νέας καὶ εὐνοικωτέρας διαπραγματεύσεις. Ἐβεδάιου τελοσπάντων τὴν εἰρήνην, ἥτις ἐμετρίαζε τὰ ὁποῖα ἄφινεν αὕτη εἰσέτι ὑπάρχοντα δεινὰ.

Ὁ Βασιγκτὼν δὲν ἐκυριεύθη ἀπὸ κἀνένα διαταγμῶν. ἦτον προικισμένος μὲ σπάνιον θάρρος, ὥστε ἐμενε πάντοτε προσηλωμένος εἰς τὸν κύριον σκοπὸν, καὶ ὑπέφερε. χωρὶς νὰ μεμψιμοιρῇ, τὰς ἀτελείας καὶ τὰς ἐλλείψεις τῶν τετελεσμένων πραγμάτων. Ὅθεν, ἐγνωσποίησεν ἀμέσως τὴν συνθήκην πρὸς τὴν γερουσίαν ἥτις, ἐπεκύρωσεν αὐτὴν, ὑπὸ τὸν ὅρον τροπολογίας τινὸς ἢ ὁποῖα ἐμελλε νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ ζήτημα ἐμενε εἰσέτι μετέωρον. Ἡ ἀντιπολίτευσις κατέφυγε τότε εἰς τὰ ἐσχάτα μέτρα. Ἀναφορὰ ἐστάλησαν ἀπὸ τὸ Βοστὸν, τὸ Νεοβόρακον, τὸ Βαλτιμόρ, καὶ ἀλλαχόθεν, ἀποδοκιμάζουσαι τὴν συνθήκην, καὶ ἀπαιτοῦσαι ἀπὸ τὸν πρόεδρον νὰ μὴν ἐπικυρώσῃ αὐτήν. Ταραχαὶ συνέβησαν εἰς τὴν Φιλαδελφίαν, καὶ ὁ δῆλρος, διατρέχων τὴν πόλιν, ἔφερε προσηρτημένα εἰς ῥάβδον τὰ ἄρθρα τῆς συνθήκης, τὰ ὁποῖα αἱ ἔκαυσε, μ' ὅλην τὴν ἐπισιμότητα, ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας τοῦ πρέσβους καὶ τοῦ προξένου τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Βασιγκτὼν, ὅστις εἶχε τότε μεταβῇ εἰς τὸ Μούντ-Βερνόν, ἔσπευσε νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν Φιλαδελφίαν, καὶ ἀμέσως συνεκάλεσε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐσκέφθη ἂν ἡ συνθήκη ἔπρεπε νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ προτίμησιν. Ὁ Βασιγκτὼν δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὰς προσοχὴν, καὶ ἐπεκύρωσε τὴν συνθήκην. Ὁ Ῥανδόλφος παρητήθη. Ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις παρεδέχθη τὴν ζητηθεῖσαν τροποποίησιν, καὶ ἐπικύρωσε καὶ αὕτη τὴν συνθήκην. Τώρα πλέον δὲν ἐμενε ἄλλο παρὰ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐχρειάζοντο νομοθετικαὶ ἀποφάσεις καὶ ἡ μεσολάβησις τῶν βουλευτικῶν σωμάτων. Ἡ πάλιν ἤρχισεν εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων. Πολλὰκις ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπερίσχυσε, λαβούσα τὴν πλειοψηφίαν. Ὁ Βασιγκτὼν ἐπέμενε εἰς τὰς προτάσεις του, ἐν ὀνόματι τοῦ συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἐπεκαλοῦντο καὶ οἱ ἀντιπαλοὶ του κατ' αὐτοῦ. Τελοσπάντων, μόλις μετὰ παρέλευσιν ἑξ ἑβδομάδων, διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη, καὶ διότι γενικὴ ἦτον ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μείνῃ ἄκαμπτος, καὶ ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις εἶχεν ἀπαυθῆσαι, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ νικηθῇ, τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης μέτρα ἐγείναν παραδεκτὰ διὰ πλειοψηφίας τριῶν ψήφων.

Ἐκτὸς τῶν βουλευτικῶν σωμάτων, εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἡ μανία τοῦ πατριασμοῦ ὑπερέβη τὰ ὅρια. Πανταχόθεν, κατὰ πᾶσαν πρωίαν, ἀπευθύνοντο κατὰ τοῦ Βασιγκτὼνος ἀναφοραὶ, περιέχουσαι κατακρίσεις, ἐπιστολαὶ ἀνώνυμοι, λοιδορίαι, συκοφαντίαι, ἀπειλαί. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἀδιάφορος τοῦ ἀνδρὸς χαρακτὴρ προσεβλήθη ἀναισχύτως. Ἀπαθὴς ἐμενε εἰς ὅλα ταῦτα ὁ Βασιγκτὼν. Εἰς τὰς ἀναφοράς ἀπεκρίνεται. Ἀτίποτε δὲν ὀφείλω ν' ἀπαντήσω. Ἐξήγησα τὸ περὶ τῆς συνθήκης αἰσθημά μου, ἐπικυρώσας αὐτήν. Αἱ ἀρχαὶ τὰς ὁποίας ἀκολούθῳν παρεδέχθη αὐτήν, ἐγείναν πρὸς ὅλους γνωσταί. λυποῦμαι διὰ τὴν διαφορὰν τῶν πολιτικῶν φρονημάτων. Ἀλλ' ἂν ἀρεταὶ τινες, φανερωθεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν βίου μακροῦ καὶ δυσχεροῦς, μὲ κατέστησαν ἄξιον μικρᾶς

τινος ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν μου ἐμπιστοσύνης, ἂς ἦναι οὗτοι βέβαιοι ὅτι αἱ ἀρεταὶ αὗται ὑπάρχουν εἰσέτι εἰς ἐμέ, καὶ θέλω πάντοτε ὁδηγεῖσθαι ἀπὸ αὐτὰς, ὅσας προέκειται περὶ τῆς τιμῆς, τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος. »

(Ἀκολουθεῖ.)

Ο ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΣ ΠΕΤΡΟΣ,

Ἡ

Ο ΚΟΖΑΚΟΣ ΠΟΥΓΑΤΣΕΦ.

—ο—

Κατὰ τὸ 1762 Πέτρος ὁ Γ. ἐκθρονισθεὶς τοῦ Ῥωσικοῦ Θρόνου, ἐφυλακίσθη εἰς Ῥόβοκα, μικρὸν αὐτοκρατορικὸν παλάτιον, τεσσαράκοντα περίπου χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς Πετρούπολεως. Ἀποθανὼν δὲ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν τῆς φυλακισέως του, καὶ τὸν τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, μετεκομίσθη εἰς τὴν ἐν Πετρούπολει μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νεύσκυ, ἐπὶ νεκρικῆς κλίνης. ὅπου πάντες, κατὰ τὴν ῥωσικὴν συνήθειαν, προσήλθον καὶ τὸν ἡσπάσθησαν. Ἀκολούθως ἐτάφη εἰς τὸν ναὸν τῆς μονῆς ταύτης, χωρὶς ἰαθέσων ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ οὐδὲν λιθὸν ἢ ἐπιγραφήν. Μολοντί ὁ θάνατός του ἐγένετο γνωστός εἰς ὅλον τὸ κράτος, πολλοὶ μολοντοῦ ἀπατεῶνες ἀπὸ διαφόρους μακρυὰς τῆς αὐτοκρατορίας ἐπαρχίας, ἀνεφάνησαν ἀντιποιοῦμενοι τὸ ὄνομα καὶ τὸν θρόνον τοῦ δυστυχοῦς τούτου αὐτοκράτορος.

Ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ἐκ Βορονέζης, ὑποδηματοποιὸς τὸ ἐπάγγελμα, λαβὼν τὸ ψευδὲς ὄνομα Πέτρος τοῦ Γ, συνελήφθη παρευθὺς καὶ ἐθανατώθη. Ὁ δεῦτερος λειποτάκτης τις τοῦ συντάγματος τοῦ Ὀρλόφ, ὀνομαζόμενος Τζερνίσεφ, ἐφάνη κατὰ τὸ 1770, εἰς τὴν μικρὰν κώμην τῆς Κοπέγκας ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Κριμαίας, ἐνὺ ἀπόσπασμα ῥωσικῶν στρατευμάτων διέβηνεν ἐκεῖθεν· οὗτος ὑποστριζόμενος, ὑπὸ τινων Ῥώσων ἱερέων τῆς αἰρέσεως τῶν Ῥοσκονίκων, ἢ ἑτεροδόξων, ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τοῦ ναοῦ, καὶ ἦν ἐγγὺς ν' ἀνηγορευθῇ αὐτοκράτωρ. ὅτε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος, πληροφορηθεὶς περὶ τῶν διατρεχόντων εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν, μετὰ πολυαρίθμου στρατοῦ, καὶ συλλαβὼν τὸν Τζερνίσεφ, τὸν ἐθανάτωσεν. Ὁ τρίτος ἦν χωρικός τις ἀνήκων εἰς τὸν Βορονζόφ, ὅστις λειποτακτής ἐκ τῶν γαιῶν του, ἠναγκάσθη νὰ ζῇ τοῦ λοιποῦ, μετὰ τῶν ἐν Δουβόρσκα ἐπὶ τοῦ Βόλγα διαιτωμένων Κοζάκων. Ἀπόσπασμα δὲ τῶν Κοζάκων τούτων, ἀναχωρήσαν τὴν ἀνοιξὶν τοῦ ἔτους 1772 διὰ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ, συνεκάλεσεν αὐτὸ ἐντὸς ταχυδρομικοῦ τινοῦ καταστήματος, κειμένου ἐπὶ τῶν ἐρήμων πεδιάδων, τῶν μεταξὺ Βόλγα καὶ Τανάιδος καὶ διαβεβαιώσας αὐτὸ, ὅτι ἦν Πέτρος ὁ Γ'. τὸ ἐπεισε νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ αὐτοκράτορα. Λαβὼν δὲ τὸν ὄρκον τῆς πίστεως των, διώρισεν ἀξιωματικούς καὶ ὑπουργοὺς τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας του, ὁ ἀρχηγὸς τῶν περὶ τὴν στρατευμάτων ἐξέβαλε τῆς ἀπάτης τοῦς λαθραίως στρατολογηθέντας στρατιώτας, καὶ βοηθούμενος ὑπ' αὐτῶν, συνέλαβε τὸν

ἀπαταίωνα καὶ τὸν ἀπῆγαγεν εἰς τὴν ἐν Τζαριτζίν εἰρκτὴν. Ματαίως, διαρκούσης τῆς δίκης, ἐξασίασαν παρορμώμενοι ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν, τοῦ Ψευδωνύμου τούτου Πέτρου. Ὁ Ταγματάρχης Ζιμπλερόφ, φρούραρχος αὐτῆς τῆς πόλεως, τοὺς διεσκόρπισεν ἐν ἀκαρεῖ, καὶ ὁ ὑποτιθέμενος αὐτοκράτωρ, ὀδηγηθεὶς εἰς νῆσον τινὰ τοῦ Βόλγα, ἀπέθανε διὰ τῆς μαστιγώσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, κκοὺργός τις μεταφερόμενος ἐξ Ἰρχούσκης εἰς Σιδηρίαν, ἀπεπειράθη τὰ αὐτὰ, καὶ μάστιγα προσέκλυσε εἰς ἑαυτὸν ἀξίωματικόν τινα, ἀλλὰ τοῦ σχεδίου του παρעוθὺς ἀνακαλυφθέντος, ὑπέστη τὴν αὐτὴν τῶν ἀκῶν τύχην.

Ὁ πέμπτος καὶ τελευταῖος, ὁ ἐπιχειρήσας ἐν Ῥωσίᾳ, ν' ἀντιποιηθῇ τὸ ὄνομα καὶ τὸν θρόνον Πέτρου τοῦ Γ'. ὠνομάζετο Ἰεμέλκα Πουγατσέφ, γεννηθεὶς εἰς Σιμοβόισκον μικρὰν κώμην ἐπὶ τοῦ Τανάνιδος. Ἀπλοῦς Κοζάκος κατ' ἀρχάς, ὡς ὁ πατὴρ του, ὑπηρετήσεν εἰς τὸν κτὰ τῆς Προυσίας πόλεμον, ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Ἑλισάβετ καὶ εἰς τὴν κατὰ τῶν Τούρκων ἐκστρατείαν τοῦ 1769. Ἐν ἔτος μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ῥώσων ἄλυσιν τοῦ Βενδέρ, ζητήσας ματαίως νὰ ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας, κατέφυγεν εἰς τὴν Πολωνίαν, ὅπου εὗρεν ἄσυλον, παρά τισι μοναχοῖς, οἵτινες, ἐκ συμπαθείας τὸν ἐξένισαν· ἀκολουθῶς μετέβη εἰς τὴν πόλιν Δουβιάνσκον, ὅπου ἔζη ἐπαιτούς. Ἐκεῖθεν μετὰ τὰς εἰς ἀποικίας τῆς μικρᾶς Ῥωσίας, διέμεινε παρά τοις Ῥοσκονλίκοις, οἵτινες εἰσὶν ἐκεῖ πολυάριθμοι. Ἀλλὰ φοβούμενος μήπως ἀνακαλυφθῇ, κατέφυγεν εἰς τὰς ἀποικίας τῶν Κοζάκων τοῦ Οὐράλ, ὅπου ἠνάγκασε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν νὰ τὸν συνοδεύσωσι μέχρι τοῦ Κουδάν.

Συλληφθεὶς εἰς Μαλεκόρσκα, διὰ τοὺς στασιαστικούς λόγους του, ἐστάλη εἰς Καζάν διὰ νὰ δικασθῇ· ἀλλ' ὠρελούμενος ἐκ τῆς ὀλίγης ἐπαγρυπνήσεως τῶν ἐκεῖ σταθμευόντων φρουρῶν, μεθύσας αὐτοῦς, ἐδραπέτευσεν, καταπλεύσας τὸν Βόλγα. Διαβάς δὲ τὸν ποταμὸν Ἰργην, ἐσηλθεν εἰς τὴν ἐρημὸν, ὅθεν μετ' ὀλίγον ἀνεφάνη ὑπὸ τὸ ψευδὲς ὄνομα Πέτρου τοῦ τρίτου ἐπὶ κεφαλῇ πολυαρίθμου στρατοῦ. Ἀλλὰ πῶς ἐδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ μετὰ τοσαῦτα μεγάλα ἐμπόδια; Ὁρελούμενος μετὰ μεγίστης ἐπιδεξιότητος ἐκ τῶν, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ἐπικρατούσων περὶ αὐτοῦ πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν δυσαρρεσκείων.

Οἱ αἰρετικοὶ τοὺς ὁποίους ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ὀνομάζει Ῥοσκονλίκους, διακρίνονται μετὰ τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Σταροβέρτζων, ἥτοι ὁπαδῶν τῆς παλαιᾶς πίστεως. Τούτους κατατρεχθέντας πολλάκις, Πέτρος ὁ Α' καταδίκασεν νὰ πληρώσωσι διπλοὺν φόρον, καὶ νὰ φέρουν διακριτικὸν τι σημεῖον πρὸς διαστολὴν τῶν ἄλλων. Ἀλλ' οἱ διωγμοὶ οὗτοι συνέτεινον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς αἰρέσεώς των, καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὑπάρχουν εἰς τὰ μεσημβρινὰ καὶ ἀνατολικά μέρη τῆς Ῥωσίας καὶ μάλιστα εἰς τὸν νομὸν τοῦ Ὁρενδούργου, ὅπου ἐξεβράγη ἡ ἐπανάστασις. Οὗτοί νομίζονται ἀνοσίους καὶ ἱεροσύλους τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας, ἔχουν ἰδίαν λατρείαν καὶ ἱερεῖς. Ὁ Πουγατσέφ, ἀποδεχόμενος πανδήμως τὰς θρησκευτικὰς προλήψεις των, τοὺς ὑπεσχέθη βοήθειαν καὶ προστασίαν. Ὅλιγον δὲ πρὸς τῆς ἐμφανισεώς του εἰς ταύτας τὰς χώρας, παραχαίτινες συνέβησαν μετὰ τῶν περὶ τὰ Οὐράλια Κοζάκων τῶν καταγομένων ἐκ τῶν τοῦ Τανάνιδος. Διαρκούντος δὲ τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου, ἡ κυβέρνησις, ἀπήτησεν ἐξ αὐτῶν ἀριθμὸν τινα νεοσυλλέκτων διὰ νὰ σχηματίσῃ τάγμα Οὐσσάρων, συγχρό-

νως δὲ τοὺς διάταξε νὰ καίρωσι τὸν μακρὸν πώγωνά των, ὃν ἐσέβοντο ἴσα μὲ τὰ θρησκευτικὰ τῶν δόγματα. Ὁ ἐκ Λιδωνίας στρατηγὸς Τροθενδέργ, σταλεὶς περὶ τὰ 1771 εἰς Οὐράλσκον, πρὸς καθυσχάσιν τῶν ταραχῶν, καὶ διατάξας νὰ ξυρισθῶσι δημοσίως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως οἱ νεοσύλλεκτοι, ἀπωλέσθη, θῦμα ὀργῆς τινος, γενομένης ἕνεκα τῶν ὑπ' αὐτοῦ ληρθέντων ἀντιπολιτικῶν μέτρων.

Νέα στρατεύματα κατέστειλαν τὴν ἐπανάστασιν, τὸ ἀκόλουθον ἔαρ. Ἀλλὰ εἴρος πολυάριθμον ἀνταρτῶν κατέφυγεν εἰς τὰς παρὰ τὴν λίμνην Καμτῖχ - Σαϊμάρα πεδιάδας κατὰ τὴν ἑλὴν, διατρεφόμενον ἐκ τῆς ἀλιείας καὶ ἄγρας καὶ ἐκ τινων τροφῶν πεμπομένων αὐτοῖς ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν των. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀηλησισμένων τούτων ἀνθρώπων ἐπαρουσιάσθη ὁ Πουγατσέφ, ὑπὸ τὸ ψευδὲς ὄνομα Πέτρου τοῦ Γ'. εἰπὼν, ὅτι διαφυγὼν τὰ τῶν φονέων του τραύματα, ἐσώθη ἐκ τῆς φυλακῆς του, καὶ ὅτι ὁ θάνατός του ἦν πλᾶσμα καὶ ἐπιπόνησις τῆς αὐλῆς. Μολονότι ποσῶς δὲν ὠμοίαζε μὲ Πέτρον τὸν Γ'. οὐτινος ἀντιποιεῖτο τὸ ὄνομα, οἱ Κοζάκοι μολοντοῦτο τὸν ἐπίστευσαν, καὶ ὁμοφώνως τὸν ἀηγόρευσαν αὐτοκράτορα. Ἐπὶ κεφαλῇ τούτων προσέβηλε κατ' ἀρχὰς τὰς νέας τῶν Πολωνῶν ἀποικίας, τοὺς ὁποίους Αἰκατερίνη ἡ δευτέρα, ἔδρυσεν ἐπὶ τῆς ὀχθῆς τοῦ Ἰργίδος, καὶ περιωρίθη μόνον νὰ τοὺς ἀποπλίσῃ, χωρὶς νὰ ἐξωκεῖλῃ εἰς καταχρήσεις καὶ υπερβολὰς δι' ὧν ἀκολούθως ἐξηλώθη τὸ θηριώδες καὶ αἰμορόδον αὐτοῦ ἥθος.

ἤτηθεῖς εἰς τὰς κατὰ τῆς πόλεως Οὐράλτικ ἀποπειραθείσας προσβολὰς, ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀνιστάσεως τῆς φρουρᾶς, ἠτύχησε περισσότερον εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις, κυριεύσας ἐξ ἐφθόρου τὰ φρούρια τῆς Τατισχόβας, Ὁδερναίας καὶ Ῥαουπνείας. Ἀπὸν δὲ τὸ κατ' αὐτοῦ σταλὲν στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Βιλλδόφ ἤχημαλωτίσθη. Ἐτερον σῶμα ἐπικουρικὸν τοῦ πρώτου ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Τζερντςχέφ, μὴ ἀφικθὲν ἐγκαίρως, ὑπέστη τὴν αὐτὴν τοῦ πρώτου τύχην. Καθ' ὅλας τὰς γινομένας συμπλοκάς ἅπαντες οἱ αἰχμαλωτισθέντες ἀξιωματικοὶ κατεσφάγησαν ἀνηλεῶς, καὶ μέρος τῶν συλληφθέντων στρατιωτῶν ἠνώθη μετὰ τῶν ἀνταρτῶν.

Διαδοθείσης τῆς φήμης τῶν ἐπιτυχιῶν του, οἱ Βασκίροι, λαὸς νομαδικῆς, μόλις ἀναγνωρίσας τὴν Ῥωσικὴν κυριαρχίαν, ἐκυρήχθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, πέμψαντες ἱκανὸν συμμαχικὸν στράτευμα. Τὸ παράδειγμα τούτου, ἠκολούθησαν πολλοὶ Ῥωσικαὶ ἀποικίαι, πρὸ πάντων δὲ οἱ εἰς τὰ μεταλλεῖα τῶν Οὐραλίων ἐργαζόμενοι χωρικοὶ, καὶ σῶμα ἑνδεκα χιλιάδων Καλμούκων ἐκ τῶν περὶ τῆς Σταυροπόλεως, ἐπαναστατήσαν ἐφόνευσαν τὸν ἀρχηγόν του, καὶ ἠνώθη μετὰ τοῦ Πουγατσέφ. Μεθ' ὧν τούτων τῶν θυνάμεων ἐπληθεύον ἀκωλύτως τὴν ἐπικρασίαν τοῦ Ὁρενδούργου, διαμείνας χρόνον τινα ἐμπροσθεν ταύτης τῆς πόλεως ἐπὶ σκοπῷ νὰ τὴν πολιορκήσῃ.

Ὁ Πουγατσέφ ὑποκριθεὶς κατ' ἀρχὰς μεγίστην πρὸς τὰ θεῖα εὐλάβειαν, καὶ ἐνδυσθεὶς ἱερατικὰ, ἠλόγισεν τὸν λαὸν διὰν παρουσιάσας δημοσίως, καὶ διαβεβαιῶν τοὺς ἀπλουστέρους, ὅτι παρητήτο πάσης ἀτομικῆς φιλοδοξίας ἔλεγεν, ὅτι ὁ πρώτιστος σκοπὸς του ἦν νὰ θέσῃ ἐπὶ τοῦ Θρόνου τὸν υἱόν του μέγαν δούκα, καὶ ἀκολουθῶς νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὴν μονὴν, ὅπου εὗρεν ἄσυλον ἐν καιρῷ τῆς λειποταξίας. Ἦν δὲ τότε δραστήριος, ἐπιχειρηματικὸς, καὶ ἔτοιμος νὰ ὠρελῇται ἐξ ὧν των εἰς αὐ-

τὸν παρουσιαζομένων εὐνοϊκῶν περιστάσεων. Ἀλλὰ με-
θυθεὶς ὑπὸ τῆς εὐτυχίας, πάραυτα ἔρριψε τὸ κάλυμμα
τῆς ὑποκρισίας, καὶ μὴ φροντίζων οὐδὲ περὶ τοῦ ἰδίου
συμφερόντος ἐξώκειλεν εἰς ὑπερβολήν. Ἀπολέσας πολ-
ύτιμον καιρὸν ὑπὸ τὰ τείχη τῶν πόλεων Οὐράλσκ, καὶ
Ὀρενδούργου, κατέσφαξε ἀνηλεῶς ἅπαντας τοὺς αἰχ-
μαλωτιζομένους εὐγενεῖς καὶ ἀξιοματικούς. Ἀναγγέ-
λων δὲ δημοσίως τὸ σχέδιόν του, νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς
εὐγενεῖς, δὲν ἐρείσθη οὐδενὸς, μήτε καὶ τῶν γυναικῶν
καὶ τέκνων. Καίτοι νυμφευμένος μετὰ γυναικὸς τινος
Κόζάκου, μεθ' ἧς ἐγέννησε τρία τέκνα, τὴν παρήτησε
μολοντοῦτο, καὶ ἐνυμφεύθη φαυλόδοτον γυναῖκα εἰς Οὐ-
ράλσκ, καὶ ἐορτάσας μετὰ πομπῆς τοὺς σκανδαλώδεις
γάμους, ἐξεστράπη δημοσίως εἰς πᾶσαν ἀκολασίαν.

Οὐδεὶς σημαντικὸς ἔλαβε τὸ μέρος του. Ἀλλὰ διὰ νὰ
γενῇ ἐτι μᾶλλον σεβαστὸς εἰς τὸν στρατὸν του, ἔδωκεν
εἰς τοὺς μᾶλλον αὐτῷ ἀρρωστωμένους ὁπαδοὺς τὴν ὀνό-
ματα τῶν σημαντικωτέρων εὐγενῶν Ῥώσων, καὶ τὰ
παράσημα διαφόρων ἱπποτικῶν τάξεων. Σημείου δὲ
ποτέ δοθέντος, κατέσφαξεν ὅλους τοὺς εἰς αὐτὸν ἀφίχθέν-
τας Γερμανοὺς ἀξιοματικούς, φοβούμενος μὴ μάθωσιν
ὅτι ἠγγόεις γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν Πέτρος ὁ Γ'. βεβαίως
ἐγίνωσκε.

Δις ἡττηθεὶς ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Γαλιτζίνου, κατέ-
φυγεν εἰς τὰ Οὐράλεια ὄρη μετὰ τινων πιστῶν ὁπαδῶν
του, καὶ μολοντί ἐνίκηθη δὲν ἀπεδείλιασεν μολον-
τοῦτο, ἀλλὰ συναθροίσας ἐν τῷ ὄρει ἀρκετὸν στρατὸν,
ἀνεφάνη εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν ὁρέων τούτων,
ὅπου ἐκυρίευσεν πολλὰ φρούρια. Προσβληθεὶς καὶ ἡτ-
τηθεὶς ἐκ δευτέρου ἀπεσώρθη εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐπανορθώ-
σας τὰς ὑποθέσεις του, ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Καζάν,
φθείρων τὰ πάντα εἰς τὴν πορείαν του διὰ πυρὸς καὶ
σιδήρου, καύσας πρὸς τούτους τὰ προάστεια ταύτης τῆς
πόλεως, καὶ πολιορκήσας τὴν ἀκρόπολιν. Ἀναγκασθεὶς
νὰ διαλύσῃ τὴν πολιορκίαν ὑπὲρ ἀνωτέρων δυνάμεων
μετὰ πεισματώδη μάχην, διαρκέσασαν τρεῖς ἡμέρας, ἡτ-
τήθη κατὰ κράτος. Ἀλλ' αἱ ἦται αὐταὶ ἐπρόσθετον εἰς
αὐτὸν νέας δυνάμεις. Διότι διαβάς τὸν Βόλγα μόλις
μετὰ τριακοσίων Κοζάκων, πολυάριθμους συμμορία Βα-
χίρων καὶ χωρικῶν, ἐκ μεμακρυσμένων μερῶν ἔτρεψε
συνήδον πρὸς αὐτὸν, ὡς πρὸς ἐλευθερωτὴν. Καὶ ἐπὶ
κεφαλῆς πολυαριθμοῦ στρατοῦ ἡτοιμάζετο νὰ ἐκστρατεύσῃ
κατὰ τῆς Μόσχας, ὅταν, μαθὼν, ὅτι ἡ μεταξὺ Ῥωσσίας
καὶ Τουρκίας εἰρήνη συνωμολογήθη, καὶ φοβηθεὶς μή-
πως μέρους τῶν παρὰ τὸν Δούναβιν στρατευμάτων ἔλθῃ
κατ' αὐτοῦ, μετέβαλλε σκοπὸν, καὶ διαβάς τὸν Βόλγα,
ἐνίκησε εἰς Δούφασκα, σῶμα Ῥωστικοῦ στρατοῦ, καὶ
διὰ τῆς βίας ἢ προδοσίας, κατέλαβε διάφορα φρούρια.
Λόβιτις ὁ ἀφρονόμος, μέλος τῆς ἐν Πετροπολὶσι ἀκαδη-
μίας τῶν ἐπιστημῶν, ἣν τότε πησίον τῆς Δριμτρέσκας
καταγινόμενος εἰς ἱστοπεδώσεις, διὰ τὸν σχεδιασθέντα
διώρυγα μεταξὺ Τανάϊδος καὶ Βόλγα. Κυριεύσας τὴν
πόλιν ταύτην ὁ Πουγατσέφ, πᾶντοτε αἰμοδόρος, καὶ ἐ-
νόμων τὴν ὕβριν πρὸς τὴν σκληρότητα, ὕψωσε τὸν δυσ-
τυχῇ ἀστρονόμον ἐπὶ δύο λογῶν, διὰ νὰ ἦναι, κατὰ
τὸ λέγειν του, πλησιέστερον τῶν ἀστέρων, καὶ ἐπὶ τέ-
λους τὸν ἀπηγχόνησεν.

Ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις ἀπαλαχθεῖσα ἐπὶ τέλους
τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου, μετεχειρίσθη ὅλα τὰ
ἀρμόζοντα ἐνεργητικὰ μέτρα πρὸς διάλυσιν τῆς ἐπανα-
στάσεως. Ὁ δὲ κόμης Πάνιν ἐπιπεσὼν αἰφνίως κατὰ
τοῦ Πουγατσέφ, παρὰ τὸν Βόλγα, τὸν ἐνίκησε καὶ οὐ-

τος μαχόμενος ὡς ἀηλησιζόμενος, ἐστράπη ἐπὶ τέλους
εἰς φυγὴν μετὰ τινων ἐκ τῶν πρώτων συνενόχων του,
καὶ διαβάς τὸν Βόλγα,ν κολυμῆντι, ἀπεσώρθη εἰς τὰς
ἐρήμους, ὅπου πρῶτον ὕψωσε τὴν ἐπαναστατικὴν ση-
μαίαν. Ἐγκαταλειφθεὶς δὲ ἀλληλοδιαδόχως, ὑπὸ τῶν ὑπὸ
πείνης καὶ κόπου ἀπρηδωμένων ὁπαδῶν του, ἐπροδόθη
ὑπ' ἐκείνων τοὺς ὁποίους τὰ μάλιστα ἐναπιστεύετο, καὶ
παραδοθεὶς εἰς τοὺς Ῥώσους, τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πό-
δας δεδεμένος, ἐστάλη τὸν Νοέμβριον τοῦ 1774 εἰς
Μόσχαν διὰ νὰ δικασθῇ.

« Νομίζω, ἔγραφεν Αἰκατερίνη ἡ Β'. εἰς τὸν Βολταί-
ρον, ὅτι μετὰ τὸν Ταμερλᾶνον οὐδεὶς μεγαλύτερος ἐξο-
λοθρευτὴς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὑπῆρξε ποτὲ εἰς τὸν
κόσμον. Ἐν πρώτοις ἀπηγχόνιζε χωρὶς νὰ δικάζῃ ἅπαν-
τας τοὺς εὐγενεῖς, γυναῖκας, παῖδια, ἀξιοματικούς καὶ
στρατιώτας τοὺς ὁποίους ἤθελε συλλάβει. Οὐδενὸς ἐφεί-
δετο ὅθεν διέβαινε· διήρπαξεν, ἐλεηλάτει καὶ αὐτοὺς, οἵ-
τινες πρὸς ἀποφυγὴν τῆς σκληρότητός του, ἐπροσπάθουν
νὰ ἐπισύρουν τὴν εὐνοίαν του ὑποδεχόμενοι αὐτὸν καλῶς.
Ἀλλὰ τὸ πάντων μέγιστον εἶναι, ὅτι ἐλπίζει νὰ λάβῃ
ἀμνηστία τῶν πράξεών του, χάριν τῆς ἀνδρείας του,
καὶ διὰ τὰς μεγίστας ἐκδουλεύσεις, τὰς ὁποίας μοι ὑ-
πεσχέθη. Ἐὰν τὸ ἀδίκημα ἀπέβλεπε μόνον ἐμὲ, ἤθελα
τοῦ συγχωρήσει, ἀλλ' αἱ πράξεις ἐνδιαφέρουν τὴν αὐτο-
κρατορίαν, ἥτις κυβερνᾶται διὰ νόμων. »

Ἡ Αὐτοκρατορίσα προσθέτει εἰς ἄλλην ἐπιστολὴν
« ὁ Μαρκεσσιος Πουγατσέφ, περὶ οὗ μοι ὤμιλήτατε εἰς
τὴν ὑπὸ 16 Δεκεμβρίου ἐπιστολήν σας, ἔζησεν ὡς κα-
κούργος καὶ ἀπέθανεν ὡς ἀνάνδρος. Τόσον δειλὸς ἦτο
εἰς τὴν φυλακὴν του, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ τὸν προε-
τοιμάσουν μετὰ προφυλάξεως διὰ ν' ἀκούσῃ τὴν ἀνά-
γνωσιν τῆς ἀποφάσεώς του, μὴ τυχὼν μείνῃ ἀπό-
κλητος ἐκ τοῦ φόβου. » Ἀπεκεφαλίσθη δὲ εἰς Μό-
σχαν μετὰ πάντες ἐκ τῶν συνενόχων του τὸν Ἰανουάριον
τοῦ 1775. Ὁ Πουγατσέφ πρὸς τούτους ἐχάραξε νο-
μίσματα μετὰ τῆς εἰκόνης του, φέροντα τὴν ἐξῆς ἐπι-
γραφήν. Πέτρος Γ'. ἀνέστη ἐκδικητής.

Οὐχὶ μόνον ἐν Ῥωσίᾳ ἀνεφάνησαν ἄνδρες ἀντιποιοῦ-
μενοι τὸ ὄνομα Πέτρου τοῦ Γ'. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1773
Στέφανος τις Ζανόβιτς, τυχοδιώκτης, καὶ πανοῦργος,
καταγόμενος εἰς μιᾶς κώμης τῆς Ἀλβανικῆς Βενετίας,
ἀφίχθεὶς παρὰ τοῖς Μοντενέγροις, ἐπρουσιάζθη ὑπὸ τὸ
ψευδὲς ὄνομα τοῦ συζύγου Αἰκατερίνης τῆς Β'. ἀλλ' εὐ-
ρὼν τὸν λαὸν τοῦτον ὀλίγον διατεθειμένον ὑπὲρ αὐτοῦ,
ἀπεσώρθη εἰς τὴν Πολωνίαν, καὶ ἐδημοσίευσεν κατὰ τὰ
1784· τὴν ἱστορίαν τῆς ἀποπειρας του, ὑπὸ τὴν ἐπιγρα-
φήν. Ὁ Περίφημος Πέτρος Γ'. Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας
ἡ ὁ Ἐτμάν Μαξί, ὁ ἀναφανείς κατὰ τὸ δουκάτον τοῦ
Μοντενέγρου. Ἡ ἀποτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης
δὲν ἀπεδείλιασε τὸν Ζανόβιτς, θέλοντα νὰ γίνῃ αὐτοκρά-
τωρ. Διαμένων ἐν Πολωνίᾳ ἠπάτησε πολλοὺς εὐγενεῖς,
εἰπὼν, ὅτι εἶναι ὁ ἡγεμὼν τῆς Ἀλβανικῆς Καστριώτης,
ἀπόγονος τοῦ Σκεντέρμπεη, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου
κατῴρθωσε νὰ λάβῃ ἐξ αὐτῶν ἱκανὰ χρήματα. Μετὰ
διαφόρους ἐπιχειρήσεις ἐφυλακίσθη εἰς Ἀμστελδάμον,
ὅπου ἀνοίξας μεθ' ὕψους τὰς φλέβας του, ἀπέθανεν κατὰ
τὰ 1780.

(Μετάφρασις.) Τ. Δ.